

Frogner kirke

Menighetsblad for Frogner menighet 11.06.2021

HILSEN FRA DAGLIG LEDER

Jens Jørgen Lie

Vi har akkurat feiret pinse. Den kristne kirkens bursdag. Pinsedagen kom den Hellige Ånd og ga disiplene og alle oss andre en styrke og kraft som vi ellers ikke ville hatt. Når vi er slitne, oppgitte eller bare tenker at nå gidder jeg ikke mer, så finnes det en kilde å hente kraft fra. Denne kilden er også et sted å hente ro og refleksjon og komme til kjernen i det å drive kirke.

For oss om jobber i kirken, så er det viktig å heve blikket og tankene noen ganger og reflektere over hvorfor vi er en kirke og hva vår oppgave er.

Da jeg kom til Frogner menighet for tre år siden hadde jeg i grunnen ikke peiling på noe av det som skjer i kirken, utover gudstjenester og andre kirkelige handlinger. Hva som skjer bak i kulissene, hvor hardt det jobbes for å være til stede for mennesker i forskjellige livssituasjoner, det sterke fokuset på diakonalt arbeid og hvor mye det krever av frivillige og ansatte.

Hva dreier dette seg om? Slik jeg ser det dreier det seg om å sette mennesket i sentrum for alt vi driver med. Mennesket er i sentrum for forkynnelsen og det kristne budskapet. Mennesket i sentrum i glede og sorg. Mennesket i sentrum når de trenger en hjelpende hånd. Mennesket i sentrum i møte med andre. Den store drivkraften er å bidra til at

livet vårt er så godt og meningsfullt som mulig der vi er i livet. Og kraften og energien; den kommer fra kilden. Gud som ga oss Den Hellige Ånd.

Vi er alle skapt i Guds bilde. Vi har alle like stor verdi og vi er til for å løfte opp mennesker som trenger det. Og i bunn og grunn; så trenger vi alle å bli løftet opp fra tid til annen.

Det finnes få ting som er mer meningsfullt enn å bety noe for andre. Det er kirkens oppgave. Være til stede for mennesket, både åndelig og praktisk. Det å sette mennesket i sentrum, akkurat det som skjedde den pinsedagen for 2000 år siden.

Foto: Nettsidene til Norges Kristne Råd

ORD FRA SOKNEPRESTEN

Margunn Sandal

Vi er i gang med å ferdigstille høstprogrammet i menigheten, og jeg har begynt å tro på at vi skal komme tilbake til et normalt menighetsliv, med

gudstjenester, konserter og andre arrangement. Vi har mye å glede oss til!

Men først skal vi nyte sommeren, og jeg deler med dere en oppfordring til å gjøre nettopp det. Den er hentet fra salmeboken (NOS 840).

Bysommer. Foto: Margunn Sandal

*I denne fagre sumarstid
gå ut, min sjel, og gled deg i
vår Herres store under!
Sjå hagen prydd med blomeseng,
sjå garden med si grønne eng,
og skog med li og lundar.*

*Sjå kvar ei grein av lauv er full,
og moldi pryder seg i gull
og fargar utan like!
Sjå liljer, roser, blad og blom
ber større bragd og herlegdom
enn Salomo den rike.*

*Høyr, lerka tirlar høgt i sky,
og staren byggjer reir på ny,
med gauken gjel i lundar.
Småfuglar syng i skogen sval,
og songen fyller fjell og dal
i stille morgonstunder*

*Sjå, åkren veks seg stor og tung
til fryd for gamal og for ung,
som om Guds godleik kveder.
Han pryder vent den vide jord,
han gåver gjev på kvar manns bord
og alt som hjarta gleder.*

(Paul Gerhardt/Bernt Støylen)

ENDELIG KONSERT IGJEN!

Mia Tønnessen

Leder av Kulturutvalget i Frogner menighet

Eksklusiv konsert for de 20 som slapp inn. Foto: Mia Tønnessen

5. juni kunne Kulturutvalget endelig invitere til et etterlengtet arrangement, en konsert med de flotte, unge musikerne, som Frogner menighet gjennom flere år er blitt godt kjent med: Guro Kleven Hagen og Madelene Berg på fiolin, Sandra Lied Haga på cello og Julie Yuqing Ye på klavér.

Madelen Berg på fiolin og Julie Yuding Ye på klavér. Foto: Mia Tønnessen

På programmet sto bl.a. Grieg, Beethoven og Rachmaninov. Musikerne gledet seg over å kunne spille for publikum, og de 20 tilhørerne gledet seg over å få overvære den eksklusive konserten lørdag ettermiddag.

Nå er vi mer optimistiske og regner med at vi kan invitere til flere fine kulturopplevelser i høst. De første arrangementene blir i forbindelse med Oslo Kulturnatt, fredag 17. september. Høstprogrammet består av konserter og foredrag. Følg med på kirkens nettside, kirkens Facebook-side og i høstprogrammet.

Sandra Lied Haga på cello. Foto: Mia Tønnessen

Guro Kleven Hagen, fiolin. Foto: Mia Tønnessen

KIRKEFOLK ET MØTE MED MENNESKER I MENIGHETEN

Intervju: Sissel Nilsen

Jens Jonathan Wilhelmsen – FORSONING BEGYNNER MED DEG SELV

Jens Jonathan Wilhelmsen. Foto: Jens Jørgen Lie

Det er en ualminnelig sprek og ungdommelig 95-åring vi møter i Frogner kirke på søndagene. Jens Jonathan Wilhelmsen har levd et langt og innholdsrikt liv på flere kontinenter. Han var en ung gutt da krigen begynte i 1945, og som de fleste norske ungdommer hadde han et negativt syn på alt som var tysk. Det siste krigsåret sluttet han seg til den norske motstandsbevegelsen og opplevde et fint samhold mellom mennesker. Men freden i 1945 ble en nedtur for den unge mannen – samholdet under krigen var borte.

Han flyttet fra Tønsberg til Oslo og begynte å studere filologi, men var pessimistisk og nedtrykt og visste ikke hva han skulle gjøre med livet sitt. Onkelen hans, Lauritz Johnson – kjent fra NRK som onkel Lauritz – forsto hans situasjon og foreslo at han skulle reise på en ti-dagers konferanse i Caux i Sveits arrangert av Moralsk opprustning (MRA) – en bevegelse startet av den

sveitsisk-amerikanske presten Frank Buchman. Den ble etablert i Norge som Oxford-gruppen i 1934. Like før utbruddet av 2.verdenskrig tok bevegelsen navnet Moralsk opprustning (MRA.) Det ble da ansett som alternativet til den militære opprustningen.

«Selv om jeg hadde forkastet gudstroen i 15-års alderen, var det fristende å reise til Sveits», forteller Jens Jonathan, «og denne turen skulle vise seg å bli avgjørende for livet mitt videre». I utgangspunktet var han skeptisk, men opplevelsen av at mennesker med ulik klassebakgrunn, ulike politiske meninger og ulik kultur kunne stole på hverandre og arbeide sammen førte til at svartsynet hans begynte å vike. Hans skjønnte at forsoning begynner med en selv og besluttet å satse på at det finnes en gud som har en plan for sitt skaperverk. Han begynte å sette av tid til å be og lytte til Gud hver morgen.

Fra høsten 1947 begynte Jens Jonathan Wilhelmsen å jobbe heltid i Moralsk opprustning rundt om i verden. Dette arbeidet, som i 2001 endret navnet til Initiatives of Change (IofC), har i dag sete i 50 land og NGO-status i FN.

I 1948 ble han bedt om å være med en gruppe fra MRA som skulle oppføre et MRA- skuespill i Ruhr-området i Tyskland. Tittelen var «Den glemte faktor», og den glemte faktoren var Gud. Stykket ble oppført i 80 byer i løpet av en tre-års periode. «Jeg var statist», sier Jens Jonathan, «og vi ble innkvartert privat. Jeg bodde bl.a. hos en fagforeningsleder for gruvearbeiderne, Max Bladeck, som var kommunist og hadde kjempet mot nazismen. Vi hadde mange samtaler der jeg argumenterte mot kommunismen, men det gjorde ikke inntrykk. Da vi imidlertid begynte å snakke om oss selv og motsetninger mellom ideal og virkelighet, fikk samtalen en annen dybde. Max ble en drivkraft som bidro til å skape bedre

relasjoner mellom partene i tysk arbeidsliv».

I de fem årene han bodde i Tyskland opplevde Jens Jonathan at det ble skapt et helt nytt klima i industrien og stor oppgang i tysk økonomi. Fagorganisasjonene fikk en betydelig innflytelse i styrene. På mitt spørsmål om hvordan han ser på oppblomstringen av nasjonalisme og brunskjorter i Tyskland i dag, svarer han at han det er beklagelig, men at han tror Tyskland fortsatt kommer til å satse på det overnasjonale samarbeidet i EU.

Etter oppholdet i Tyskland ble han i 1953 invitert til å komme til Japan med sin tidligere vert Max Bladeck for å fungere som tysk/engelsk tolk. Han fungerte som tolk i et halvt år, men ble boende i Japan helt til 1958. Ett av hans arbeidsområder var «Seinendan», en japansk ungdomsorganisasjon med 4,5 millioner medlemmer, vesentlig på landsbygda. I disse årene opplevde han forsoning mellom Japan og Filippinene, mens det var

vanskeligere mellom Japan og Korea. Under oppholdet i Japan traff Jens Jonathan sveitsiske Klär som senere skulle bli hans kone.

«Jeg nølte i ni år før jeg var klar til å fri», forteller han. Men i 1963 giftet de seg, og fra slutten av 60-årene har de bodd i Norge. De fikk to døtre, og alle fire bodde i en leilighet tilknyttet villaen MRA hadde kjøpt i Sophus Lies gate, og Jens Jonathan fortsatte arbeidet i Moralsk opprustning både nasjonalt og internasjonalt.

«I Asia støtte jeg på et gammelt munnhell», forteller han, «hvis du retter en anklagende pekefinger mot andre, peker tre fingre tilbake på deg. Jeg har lært meg at det å konsentrere seg om motpartens feil skaper bitterhet og splittelse. Å innrømme egne feil skaper tillit og respekt. Kunsten å forsones er like viktig mellom nasjoner som innen familien.»

Tre måneder i Sør-Afrika viste Jens Jonathan hvor hjerteløs diskriminering kan være. Men han fikk kontakt med fredsprisvinneren Albert Luthuli og ANC og opplevde at evnen til å tilgi er en av afrikanernes fine egenskaper. Men han opplevde også uforsonligheten i Burundi og Kongo.

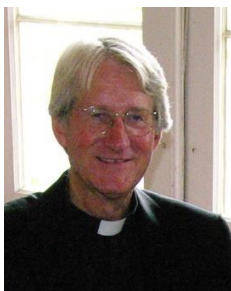
Jens Jonathan Wilhelmsen har utgitt flere bøker: «Mennesket og strukturene» (Dreyer 1982), «Kunsten å forsones – tidsvitne på tre kontinenter» (Solum 2014) og «Bestefar – en hånd å holde i» (Solum 2019).

Gjennom årene har han også holdt utallige foredrag, for eksempel i gymnassamfunn over emnet «Marx, Mao og moralsk opprustning». På BI har han forelest om Internasjonal forretningsdrift – hvordan drive etisk i korrupte land. I huset i Sophus Lies gate er det vanligvis utstrakt møtevirksomhet, men også dette har hatt hvileskjær i denne pandemitiden.

Etter sin kone Klärs død bor Jens Jonathan fortsatt i leiligheten i den tidligere garasjen i villaen i Sophus Lies gate. Men han er en del av kollektivet i hovedhuset hvor flere med ulik bakgrunn bor og spiser sammen og holder huset ved like.

Han mener det er viktig at normene som ble arvet etter Oxfordbevegelsen fortsatt er målestokk: ærlighet, renhet, uselviskhet og kjærlighet. Han tror at alminnelige mennesker kan endre på mye mer i en nasjons liv enn de tror er mulig – det har han vært vitne til i mange land og mange sammenhenger.

PAUL NOME ER DØD

Paul Nome, som var sokneprest i Frogner fra 2003 til 2014, døde i sitt hjem i Bærum 19. mai. Han ble 76 år gammel. Han hadde en variert yrkesvei før han kom til Frogner, blant annet som kapellan i Sofienberg, daglig leder ved Oslo bispedømmekontor, sykehusprest ved Rikshospitalet, konsulent for kirkelig integrering av mennesker med psykisk utviklingshemming, og norsk prest i Stockholm.

Han var musikalsk interessert og spilte både fiolin og trompet. I Frogner gikk han med liv og lyst inn i arbeidet med å skaffe kirken nytt orgel. Han hadde en personlig beskjeden framtoning. Han ønsket ikke å dominere, det var tydelig også i menighetsrådet. Men hans beskjedenhet var kombinert med en assosiasjonsrik, vital humor som ofte boblet fram hos ham, av og til før han fikk tenkt seg helt om.

Han var nysgjerrig på mennesker, han så dem, og han ble glad i dem. Ikke minst vitnet hans taler i bisettelser om det. Som gudstjenesteprest så han det som sin oppgave å peke på Kristus.

Paul Nome var dr. theol. på en avhandling fra 2000 om Edvard Munch, med en spesiell interesse for Munchs tro og livsforståelse ut fra hans notatsamlinger, sett i relasjon til bildene. Bare et halvt år før Nome døde, fikk han gleden av å se at en popularisert utgave av avhandlingen (med et utvidet kulturelt perspektiv) ble utgitt på kunstforlaget Orfeus med tittelen "Mysteriet Munch".

Paul Nomes begravelse fant sted onsdag 2. juni kl. 11.30 fra Tanum kirke til Steinsskogen gravlund.

Tekst og foto: Jardar Seim

**MENIGHETENS
ÅRSMØTE/MENIGHETSMØTE BLIR
ETTER GUDSTJENESTEN
5. SEPTEMBER.
MENIGHETSRADETS ÅRSMELDING
OG FORSLAG TIL JUSTERT ORDNING
FOR HOVEDGUDSTJENESTEN
LEGGES FREM**

HVA SKJER I FROGNER I SOMMER?

SØNDAG 13.06

11.00 – 12.00 ÅPEN KIRKE

Orgelmusikk og mulighet for å motta nattverd. Du kan lese dagens preken som er lagt ut ved inngangen, tenne lys i lysgloben og ha en rolig stund til ettertanke og bønn

TORSDAG 17.06 KL. 12.00

HVERDAGSMESSE I KIRKEN v/

Margunn Sandal og Bjørn Kleppe

LUNSJ

Frogner menighet i samarbeid med Diakonhjemmet Omsorg inviterer til **gratis lunsj torsdag 17. juni** for de som er 65+

Lunsj med hovedrett, dessert og alkoholfri drikke + kaffe
Bord er reservert på Olivia/Østbanehallen
Frakt til og fra med taxi

Avreise fra Frogner kirke kl. 13.00.

Om vi får tid, blir det en liten spasertur etter lunsj for å se på Operaen, Deichmann Biblioteket og det nye Munchmuseet før vi tar **taxi tilbake senest kl. 16.00.**

Plass til 18 stk. **Påmelding innen 15. juni med SMS til Jens Jørgen Lie 417 20 232 eller e-post: post.frogner.oslo@kirken.no**

Søndagens preken legges også ut på menighetens hjemmesider og på Facebook.

I SKOLEFERIEN (20. JUNI – 15. AUGUST) har vi korte gudstjenester **kl. 11.00 eller åpen kirke fra 11.00-12.00 annenhver helg i Frogner/Bygdøy** (avhengig av kommunens restriksjoner. Nåværende restriksjoner på 20 om gangen i kirken,

gjelder til 18. juni.) Så følg med på våre nettsider!

20. juni Frogner

27. juni Bygdøy

4. Juli Frogner

11. juli Bygdøy

18. juli Frogner

25. Juli Bygdøy

1. august Frogner

8. august Bygdøy

15. august Frogner

Kirkelige handlinger: Det er fortsatt bisettelser i kirken med inntil 50 tilstede. Vi kan ha dåp og vielser med inntil 20 personer tilstede i tillegg til medvirkende.

Neste menighetsblad kommer i august.

Behov for samtale med prest? Vi prestene ringer eller sender SMS til dem som vi hører kan ha et ønske om det. Kjenner du noen vi skulle kontaktet, eller trenger du selv en å snakke med? Ring en av prestene:

Sokneprest i Frogner Margunn Sandal, tlf. 480 06 601

Sokneprest i Bygdøy Rut Ugland, tlf. 909 61 531

Kapellan i Frogner og Bygdøy Arne Slørdahl, tlf. 959 93 487.

Alle prestene tjenestegjør både i Bygdøy og Frogner sokn.

Menighetsblad på e-post. Be alle som kunne tenke seg å få vårt menighetsblad om å sende e-post til:

post.frogner@oslo.kirken.no. Og be dem skrive i emnefeltet: **Send**

menighetsblad! Da har vi den fullmakt vi må ha for å sende dem e-post med informasjon om det som skjer i disse koronatider. Om du *ikke* ønsker å få tilsendt dette menighetsbladet skriv e-post til post.frogner@oslo.kirken.no. Og be dem skrive i emnefeltet: **Ikke send menighetsblad.**

Og ellers: **Følg oss på nett!**

www.frognerkirke.no
og www.facebook.com/frognerkirke